రాబందు వాలిన నేల

20 ఏళ్ల ప్రపంచీకరణ

ఎన్.వేణుగోపాల్

రాబందు వాలిన నేల

ఎన్.వేణుగోపాల్

రాబందు వాలిన నేల

ఇరవైఏళ్ల ప్రపంచీకరణ

1991 - 2011

ఎన్. వేణుగోపాల్

హైదరాబాద్
జూలై 2011

స్వేచ్ఛా సాహితి ప్రచురణ - 26

జూలై 2011

రాబందు వాలిన నేల

ఇరవైఏళ్ల ప్రపంచీకరణ - 1991 - 2011

ఎన్. వేణుగోపాల్

RAABANDU VAALINA NELA
Articles on Globalisation - 1991-2011
by N. Venugopal

A Publication of Swechcha Sahiti, Hyderabad
July 2011

వెల : రు. 180

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూషన్, వివరాలకు :

వీక్షణం
మైత్రి రెసిడెన్సీ, 3-6-394
స్ట్రీట్ నెం. 3, హిమాయత్‌నగర్
హైదరాబాద్ - 500 029
ఫోన్ : 040 66843495
email : veekshanam2003@gmail.com

అన్ని ప్రముఖ పుస్తక షాపులు

కంపోజింగ్, లేఅవుట్ : సి. రాజశేఖర్

కవర్ డిజైన్ : రమణజీవి

ముద్రణ : చరిత ఇంప్రెషన్స్, ఆజామాబాద్, హైదరాబాద్.

ఈ దుర్మార్గమైన ప్రపంచీకరణను ధ్వంసించి
నిజమైన ప్రజాప్రత్యామ్నాయాన్ని నిర్మించే
అద్భుత మానవశక్తిని సంఘటితం చేసి
ప్రజల అణగారిన గళానికి మాటను ఇవ్వడంలో
బంధిత మేధకు ఆలోచన ఇచ్చి విముక్తి చేయడంలో
చేతికి ఆయుధాలను అందించి భారత విప్లవాన్ని రచించడంలో
అసాధారణ కృషి చేసిన

ఆజాద్ కు

కన్నీటితో
అపారమైన ప్రేమతో
తన కల నిజమవుతుందనే విశ్వాసంతో

ఇరవై ఏళ్ల ప్రపంచీకరణ

	నేపథ్యం - కృతజ్ఞతలు	*9*
1.	అసత్య 'అర్ధ' సత్యాలతో ఆత్మగౌరవం అమ్మకం	17
2.	విదేశీయులకు గులామ్ -స్వావలంబనకు సలామ్	23
3.	మన రెక్కల కష్టం, మన నెత్తుటి సేద్యం టాటా బిర్లాలు తన్నుకుపోతున్నారు!	28
4.	విదేశీ మారకద్రవ్యం నేపథ్యంలో విషాద శైశవ గీతాలు	34
5.	పరాధీన భారతం	39
6.	రెండేళ్లనాటి 'అర్ధ' సత్యాలు	46
7.	'అభివృద్ధి' కి మరోపేరు... అంకెల గారడీ?!	51
8.	ఎవరు చేసిన అప్పు ఇది...?	55
9.	నూతన ఆర్థిక విధానాలు - విద్యారంగం	59
10.	కార్మికోద్యమంలో కొత్త అలలు	64
11.	అదనపు వనరుల కోసం అప్పు తప్ప గత్యంతరం లేదా	67
12.	రేపటి 'విజన్' బహుళజాతి ప్రభుత్వం!	74
13.	గ్లోబలైజేషన్ ఆఫ్ కాపిటల్ - మరో దృష్టి	78
14.	నూతన వ్యవసాయ విధానం భూసంస్కరణలకిక చెల్లుచీటీ?	85
15.	సంస్కరణల హింసలో ద్వితీయ ఘట్టం	89
16.	సంఖ్యావాహిని ఎవరి ప్రయోజనాల 'వాహిని'?	93
17.	అంకెల గారడీ వెనుక అసలు నిజాలు	97
18.	ప్రైవేటీకరణ ఎవరి ప్రయోజనాల కోసం?	101
19.	ప్రైవేటీకరణ రాజకీయాలు	105
20.	ఎందుకీ ఫ్లై ఓవర్లు?	109
21.	పత్రికల 'ధరల యుద్ధం'లో గెలిచేదెవరు?	113
22.	సాలభంజికల సంస్కృతికి ఏలిన వారి ప్రోత్సాహం!	117
23.	రోడ్ల విస్తరణలో కూలిన జీవితాలు	121
24.	అమ్మేవాడి అంగడి గ్రేట్ గోల్‌మాల్	125
25.	మరోసారి ప్రైవేటీకరణ గురించి...	129
26.	సహకారపు సంహరణ ఎందుకు?	133
27.	ఎందుకీ విదేశీ పెట్టుబడి?	137

28. సేవారంగం – సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ 141
29. తలసరి ఆదాయం సూచించేదేమిటి? 150
30. నిత్య జీవితంలో బహుళజాతి సంస్థలు 154
31. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో సేవారంగ అభివృద్ధి 172
32. స్వావలంబన స్వరూప స్వభావాలు 178
33. ప్రపంచీకరణ – సంస్కృతి – విలువలు 184
34. గుడ్‌గావ్ దమనకాండ ప్రకటిస్తున్న హెచ్చరిక 193
35. బదుగు బతుకుపై బాక్సైట్ పోటు 198
36. చిల్లర వర్తకంలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి 201
37. ఎవరికోసమీ యురేనియం? 208
38. "దొర"ల దొంగతనానికి మారుపేరు 211
39. ప్రపంచీకరణ – కొత్త కోణాలు – కథాప్రక్రియ 214
40. మరొకసారి అమ్మకానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ ! 223
41. ప్రపంచ బ్యాంక్ అతివిశ్వాసపు ప్రకటన 226
42. నెత్తురుచిందిన నందిగ్రామ్ 229
43. జీవితమే అర్ధసత్యం 232
44. సెన్సెక్స్ ఉత్థానం పతనం వైపేనా? 235
45. ఎవరి జేబులోంచి ఈ సబ్సిడీలు? 238
46. కాగ్ నివేదికల ప్రయోజనమేమిటి? 241
47. చెరుకు రైతు బతుకు చేదు 244
48. ఎంత గొప్ప ప్రణాళిక 247
49. ఇక రవాణా ధనయజ్ఞం ! 250
50. సెజ్‌ల రద్దులో గోవా దారి 253
51. సోషలిజం అనివార్యం – అవసరం –సుసాధ్యం 256
52. ఎవరికోసమీ చిన్నకారు? 259
53. అమెరికాలో తుమ్మితే... 262
54. గ్రామీణాభివృద్ధి అంటే ఏమిటి? 265
55. కాలునిలవని అతిథికి ఎర్రతివాచీ ! 270
56. కలవారికి పన్నుల సెలవు – ప్రజలపై మరింత బరువు 273
57. ఈ బడ్జెట్ స్వభావం ఏమిటి? 276
58. అబ్బ, రైతులకు ఎన్నివేల కోట్లు!? 279
59. గాలి మోటర్ల అడ్డా నిండా గాలి! 282
60. బియ్యం పథకం ఔదార్యం కాదు, అనివార్యం 286
61. ప్రపంచీకరణ సందర్భంలో కార్మికోద్యమం 290
62. అణు ఒప్పందం అసలు సమస్యలు 294
63. ప్రత్యేక ఆర్థిక మండలాలు రాజకీయార్థిక దృక్పథం 297
64. అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంక్షోభం – పూర్వాపరాలు 307
65. ఆర్థిక సంక్షోభం : మార్క్సిస్టు రాజకీయార్థిక సూత్రాల నిరూపణ 313
66. లాల్‌ఘడ్ పరిణామాల వెనుక... 320
67. ఇప్పుడు వెయ్యి భోపాల్‌లు, లక్ష కార్బైడ్‌లు 324
68. కొరతలేని దారిద్ర్య కొలతలు 331
69. ధరల గురించి ధరాధిపతుల అబద్ధాలు 337
70. 'రండి రండి, మా ప్రాణాలు కారుచౌక!' 344
71. ఏ ఘనుల బొక్కసాలకీ గనుల సంపద? 349
72. ప్రత్యేక దోపిడీ మండలాలు 365
73. తిండిగింజలు వ్యర్థమయ్యే పందికొక్కుల రాజ్యం 384
74. మన్మోహన మాయాజాలం 391
75. అన్నా హజారే ఆందోళన కొంచెం నిప్పు – కొంచెం నీళ్లు 399

నేపథ్యం - కృతజ్ఞతలు

ఇరవై సంవత్సరాలుగా భారత పాలకవర్గాలు అమలు చేస్తున్న ప్రపంచీకరణ విధానాల మీద ప్రతిస్పందనగా ఎప్పటికప్పుడు నేను రాస్తూ వచ్చిన వ్యాసాలలోంచి ఎంపిక చేసిన కొన్ని వ్యాసాల సంపుటం ఇది. ఈ వ్యాసాలను ఒక్కచోటికి తెస్తున్న సందర్భంగా ఈ వ్యాసాల రచనకు నన్ను పురికొల్పిన పరిణామాల నేపథ్యం చెప్పడానికి, ఈ రెండు దశాబ్దాలలో ఈ అవగాహనలలో, రచనలో, ప్రచురణలో, చర్చలో నాకు సహకరించిన వందలాది జ్ఞాత, అజ్ఞాత మిత్రులకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవడానికి, ముఖ్యంగా ఇవాళ మన మధ్య లేని మిత్రులను తలచుకోవడానికి ఈ నాలుగు మాటలు.

సరిగ్గా ఇరవై సంవత్సరాల కింద 1991 జూలై 1న భారత ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థిక విధానాల ప్రకటన ప్రారంభించి అతివేగంగా అనేక చర్యలు తీసుకుంది. సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణ (లిబరలైజేషన్ – ప్రైవేటైజేషన్ – గ్లోబలైజేషన్) పేరుతో ప్రఖ్యాతమైన ఈ రాజకీయార్థిక విధానాలను పివి నరసింహారావు ప్రధాన మంత్రిగా, డా. మన్మోహన్ సింగ్ ఆర్థిక మంత్రిగా, పి చిదంబరం వాణిజ్యమంత్రిగా ఉండిన ప్రభుత్వం అధికారం చేపట్టిన వారంలోపే ప్రకటించడం మొదలుపెట్టింది. నిజానికి ఆ ప్రభుత్వానికి లోక్ సభలో కనీస ఆధిక్యత లేకుండింది. ప్రభుత్వం ఏర్పరచడానికి లోక్ సభలో 272 స్థానాలు రావలసి ఉండగా, ఆ ఎన్నికలలో కాంగ్రెస్ కు 244 స్థానాలు మాత్రమే వచ్చాయి. కాని ఆ మైనారిటీ ప్రభుత్వం నిండా ఐదు సంవత్సరాలు అధికారంలో కొనసాగడం మాత్రమే కాదు, దేశ రాజకీయార్థిక వ్యవస్థలో పెనుమార్పుల ప్రక్రియను ప్రారంభించి, నిరాటంకంగా కొనసాగించింది. ఈ పరిణామాలను అమలులోకి తెచ్చిన మైనారిటీ ప్రభుత్వానికి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహా చిన్నా చితకా ప్రతిపక్ష పార్టీలెన్నో మద్దతు ఇచ్చాయి.

ఆ తర్వాత గడిచిన ఇరవై సంవత్సరాలలో కేంద్రంలో వేరువేరు పార్టీల కప్పల తక్కెడ కూటముల కింద ఆరు ప్రభుత్వాలు (1996 భారతీయ జనతా పార్టీ ప్రభుత్వం, 1996 జనతాదళ్ నాయకత్వంలోని యునైటెడ్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం, 1998, 1999 – భాజపా నాయకత్వంలోని ఎన్ డి ఎ ప్రభుత్వం, 2004, 2009 – కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని యుపిఎ ప్రభుత్వం) నడిచాయి. యునైటెడ్ ఫ్రంట్, నేషనల్ డెమొక్రటిక్ అలయన్స్, యునైటెడ్ ప్రొగ్రెసివ్ అలయన్స్ కూటములలో వేరు వేరు పార్టీలు అటూఇటూ మారినప్పటికీ దాదాపు పార్లమెంటరీ రాజకీయాలలో ఉన్న అన్ని పార్టీలూ ఈ ఇరవై ఏళ్లలో కేంద్ర ప్రభుత్వ అధికారాన్ని చేపట్టాయి,

లేదా అధికారంలో ఉన్న ప్రభుత్వానికి మద్దతు ఇచ్చాయి. ఇక రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలలోనైతే భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) తో సహా అన్నిరకాల పార్టీలూ అధికారాన్ని చేపట్టాయి. ఈ రాజకీయ పక్షాలలో కొన్ని ప్రపంచీకరణను వ్యతిరేకిస్తూ మాటల్లో ఏమి చెప్పినప్పటికీ, అధికారంలో ఉండగా మాత్రం ఏ ఒక్క పార్టీ కూడ ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలు చేయకుండా ఉండలేదు. పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యంలో, కేంద్రజాబితా, రాష్ట్ర జాబితా, ఉమ్మడి జాబితా అమలయ్యే రాజ్యాంగం పరిధిలో ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలును అడ్డుకోదగినంత మేరకైనా, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ స్థాయిలోనైనా అడ్డుకున్న పార్టీ ఒక్కటి కూడ లేదు. అంటే ఈ ఇరవై ఏళ్లలో అధికారంలోకి వచ్చిన, కాషాయం నుంచి ముదురు ఎరుపు వరకు వేరువేరు జండాలు ఉన్న దాదాపు నలభై పార్లమెంటరీ రాజకీయ పార్టీలు అన్నీ కూడ దేశ వ్యతిరేక, ప్రజావ్యతిరేక, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాల అమలు విషయంలో తామందరమూ ఒకే తానులో ముక్కలమని చూపుకున్నాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోనైతే 1995లో ముఖ్యమంత్రిగా అధికారానికి వచ్చిన చంద్రబాబు నాయుడు ఈ ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలు చేయడంలో అగ్రభాగాన నిలిచారు. ఆ తర్వాత 2004లో అధికారం కాంగ్రెస్ కు మారినప్పటికీ, ఈ విధానాలను మారుస్తామని ఎన్నికల సమయంలో కాంగ్రెస్ వాగ్దానాలు చేసినప్పటికీ, రాజశేఖర రెడ్డి పాలనలో ఈ విధానాలు మరింత విచ్చలవిడిగా, దుర్మార్గంగా కొనసాగాయి. ఆ తర్వాత వచ్చిన ఇద్దరు ముఖ్యమంత్రులు కూడ ప్రపంచీకరణను ముందుకు తీసుకుపోతున్నవాళ్లే.

ఈ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధాన ప్రకటనల మీద, అమలు మీద, పర్యవసానాల మీద, ప్రజాజీవితంపై అవి చూపగల ప్రభావం మీద, ఆ విధానాలకు ప్రజల ప్రతిఘటన మీద ఎప్పటికప్పుడు నాకు వీలయిన పద్ధతిలో స్పందిస్తూ వచ్చాను.

నిజానికి 1991 నుంచీ సాగుతున్న మార్పులు వాటి విస్తృతివల్ల, వేగం వల్ల, పెరిగిన మీడియా ప్రాధాన్యత వల్ల ఎక్కువమంది దృష్టిని ఆకర్షించి, చర్చకు దారి తీశాయి గాని, 1947 అధికార మార్పిడి నాటి నుంచీ ఈ మార్పుల దిశ అలాగే ఉంది. రెండు శతాబ్దాలకు పైగా ఒక్క బ్రిటన్‌కు వలసగా ఉండిన దేశం, 1947 తర్వాత అర్ధవలసగా మారి అన్ని సామ్రాజ్యవాద రాబందుల పొక్కిలినేల అయిపోయింది. మరీ ముఖ్యంగా 1981 లో అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధి సంస్థ (ఇంటర్నేషనల్ మానెటరీ ఫండ్ – ఐఎంఎఫ్) అప్పుకోసం వ్యవస్థాత్మక సంస్కరణలు అమలు చేయడానికి ఇందిరాగాంధీ ప్రభుత్వం అంగీకరించిన నాటినుంచీ, ఆతర్వాత 1985లో రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం దిగుమతుల సరళీకరణ విధానం ప్రకటించిన నాటినుంచీ సాగుతూ వచ్చిన ప్రయాణమే 1991 జూలైలో మరొక మలుపు తిరిగి వేగం సంతరించుకుంది.

భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలో జరుగుతూవచ్చిన ఈ మార్పులను రాజకీయార్థశాస్త్ర విద్యార్థిగా, చరిత్ర విద్యార్థిగా, విప్లవోద్యమ సమర్థకుడిగా విమర్శనాత్మకంగా, వివరంగా చూడవలసిన అవసరమూ అవకాశమూ నాచేత ఈ వ్యాసాలు రాయించాయి. నిజానికి 1981 నాటి ఐఎంఎఫ్

అప్పు మొట్టమొదటిసారి నన్ను ఈ విషయాలు ఆలోచించేలా రెచ్చగొట్టింది. అప్పటికి రాడికల్ విద్యార్థి సంఘం కార్యకర్తగా సామాజిక, రాజకీయార్థిక విషయాల మీద మా కాలేజిలో వారంవారం 'రాడికల్ వాయిస్' రాయడం నుంచి ఉపన్యాసాలు ఇవ్వడం దాకా నాకు ఉండిన పనుల రీత్యా ప్రత్యేకంగా ఈ అంశం, మొత్తంగా రాజకీయార్థిక శాస్త్రం చదవడం, ఆలోచించడం, రాయడం తప్పనిసరి అయ్యాయి. అప్పటి ఒరిస్సా సంబల్ పూర్ విశ్వవిద్యాలయ అర్థశాస్త్ర శాఖ ప్రొఫెసర్ ఆర్ ఎస్ రావు, ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయ ఖాల్సా కాలెజిలో అర్థశాస్త్ర అధ్యాపకుడు సి వి సుబ్బారావు, కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయ అర్థశాస్త్ర శాఖ ప్రొఫెసర్ సి శివరామకృష్ణా రావుల ప్రభావం, 'సృజన' 'సాహితీ మిత్రుల' వాతావరణం లేకపోతే నాకు ఈ చూపు వచ్చి ఉండేది కాదు. అలా రాజకీయార్థిక అంశాల మీద నా మొదటి స్పందనగా సృజన 1981 డిసెంబర్ సంచికలో ఐఎంఎఫ్ అప్పు మీద వ్యాసం రాశాను. అప్పటినుంచి పది సంవత్సరాల రాజకీయార్థిక శాస్త్ర అధ్యయనం, రచన, అనువాదం, చర్చ 1991 నూతన ఆర్థిక విధానాల నాటికి నాకు అందివచ్చిన అవగాహనలు.

ఆ పది సంవత్సరాలలో రాజకీయార్థిక అంశాల మీద నా అధ్యయన, రచనా కృషిలో ముఖ్యంగా చెప్పుకోవలసినది అప్పటి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు – లెనినిస్టు) (పీపుల్స్ వార్) కేంద్రకమిటీ అధికార పత్రిక 'వాయిస్ ఆఫ్ ది వాన్ గార్డ్' లో అచ్చయిన రెండు కీలకమైన వ్యాసాలను అనువాదం చేయడం. ఆ రెండు అనువాద వ్యాసాలూ కలిసి 'భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ – అర్ధవలస, అర్ధభూస్వామ్య విధానం' పేరుతో క్రాంతి ప్రచురణలుగా 1985 ఏప్రిల్ లో వెలువడింది.

ఇక నూతన ఆర్థిక విధానాల ప్రకటనలు వివరంగా చదవడానికి నాకు అవకాశం దొరికినది రాని 'సమయం' ఆఫీసులో. కె ఎన్ వై పతంజలి సంపాదకులుగా ఏర్పడబోయిన 'సమయం' దినపత్రికలో సబ్ ఎడిటర్/రిపోర్టర్ ట్రెయినీలకు పాఠాలు చెప్పే, వాళ్ల అనువాదాలు దిద్దే కొలువులో 1990 నవంబర్ నుంచి 1991 అక్టోబర్ దాకా ఉన్నాను. అప్పటికింకా పత్రికలలో టెలిప్రింటర్లు ఉండేవి. పిటిఐ, యు ఎన్ ఐ టెలిప్రింటర్ల మీద వచ్చే వార్తలను తెలుగు చేయించి దిద్దడం నా పనుల్లో ఒకటి. ఆడుతూ పాడుతూ సాగే పని అది. అంటే పనిలోకన్న ఎక్కువ తీరికగానే ఉన్నానని చెప్పాలి. ఆ సమయంలోనే 1991 జూన్ చివరినుంచీ ప్రధానమంత్రి, ఆర్థికమంత్రి, వాణిజ్యమంత్రి, బహుళజాతి సంస్థలు, దేశంలోని బడా పారిశ్రామిక, వ్యాపార గృహాలు చేస్తున్న ప్రకటనలు, ఉపన్యాసాలు, జూలై 1న మొదలైన విధాన ప్రకటనలు ఆ టెలిప్రింటర్లమీద రీములకొద్దీ వస్తుండేవి. ఆ దుర్మార్గ ప్రకటనలను అలా వేడివేడిగా చదువుతూ రగిలిపోయి, ఇంత దురన్యాయమా అని ఉద్రేకపడి వెంటనే వ్యాసాలు బరికి ఫర్లాంగు దూరంలో ఉన్న 'ఉదయం' ఆఫీసుకు వెళ్లి ఇవ్వడం మొదలుపెట్టాను.

అలా ప్రపంచీకరణతో నా సంవాదం 1991 జూలై 12 నుంచి ఆగస్ట్ 9 దాకా 'ఉదయం'లో అచ్చయిన వ్యాసపరంపరతో ప్రారంభమైంది. ఇప్పుడు వెనక్కి తిరిగి చూసుకుంటే

ఈ ఇరవై ఏళ్లలో అమలయిన ప్రతి ప్రపంచీకరణ విధానం మీదా, పరిణామం మీదా చిన్నదో పెద్దదో, వ్యాఖ్యో వ్యాసమో రెండు వందల నలభై దాకా అచ్చయి ఉన్నాయి. ఉపన్యాసాలు కూడ అన్నో, కాస్త ఎక్కువగానో ఉండవచ్చు. నిజానికి ఉపన్యాసాలలో వచ్చిన అన్ని అంశాలూ రాయలేకపోయాను. విజన్ 2020, సెజ్ ల వంటి కొన్ని విషయాల మీదనైతే ఒక్కోదాని మీద పది పన్నెండు వ్యాసాలు ఉండగా మరికొన్నిటి మీద కనీసం ఒకటి రెండయినా ఉన్నాయి. వాటిలోంచి చర్చనీయాంశాన్ని బట్టి ఈ ఎనభై వ్యాసాలు ఎంపిక చేసి, అవి అచ్చయిన కాలక్రమంలోనే, ఇక్కడ ఒక్కచోటికి తెస్తున్నాను. వాటిలో ప్రస్తావించిన అంకెలు కాలక్రమంలో మారిపోయి ఉండవచ్చుగాని, ఆ అంకెల ఆధారంగా చేసిన విశ్లేషణ మారే పరిస్థితి రాలేదు. అందువల్ల వాటిని యథాతథంగా ఉంచాను. వీలయినంతవరకు పునరుక్తి రాకుండా చూశాను గాని కొన్ని వ్యాసాలు వేరువేరు సమయాల్లో, వేరువేరు పత్రికల కోసం రాసినవయినందువల్ల కొంత పునరుక్తి తప్పలేదు. కొన్ని వ్యాసాలలో స్పష్టత కోసం చిన్నచిన్న భాషాపరమైన, శైలీ పరమైన మార్పులు చేయవలసి వచ్చింది. ఒకటి రెండు వ్యాసాలు అచ్చయిన తర్వాత జరిగిన చర్చ వల్ల వాటిలో అవసరమైన సవరణలు చేశాను.

ఈ వ్యాసాల రచన నేను వ్యక్తిగతంగా సాధించిన ఘనత ఏమీ కాదు. మిత్రులూ సహచరులూ ఆయా రంగాల నిపుణులూ సాధారణ ప్రజలూ ఉద్యమాలూ సహకరించకపోతే ఇవి వెలువడేవి కావు. అంతేగాక ఈ వ్యక్తీకరణలు ఒక నైతిక బాధ్యతా నిర్వహణ. మన సమాజంలో ఇటువంటి విషయాలు చదవడానికి, ఆలోచించడానికి, రాయడానికి అవకాశం కొద్దిమందికి మాత్రమే లభిస్తోంది. ఆ అవకాశం దొరకని కోట్లాది మంది ప్రజల కోసం ఆ విషయాలను సరళంగా వివరించడం ఆ కొద్దిమంది బాధ్యత.

నూతన ఆర్థిక విధానాల ప్రకటన జరిగిన నెలలోపే ఆల్ ఇండియా రెవల్యూషనరీ స్టూడెంట్స్ ఫెడరేషన్ (ఎఐఆర్ఎస్ఎఫ్) ప్రచురించిన "ఐఎంఎఫ్ లోన్ – యాన్ ఎక్సర్‌సైజ్ ఇన్ మార్ట్‌గేజ్" అనే 28 పేజీల అద్భుతమైన పుస్తకానికి తెలుగు అనువాదం చేశాను. "ఐఎంఎఫ్ అప్పు పాలకవర్గాల కుట్ర" అనే ఆ పుస్తకం రాడికల్ ప్రచురణగా 1991 జూలై లోనే వెలువడింది. ఇప్పుడు వెనక్కి తిరిగిచూస్తే ఆ ఇంగ్లిషు పుస్తక రచయిత చెరుకూరి రాజకుమార్ అయి ఉండవచ్చునని అనేక వాక్యాల శైలి స్పష్టంగా చూపుతోంది. ఆయన అప్పటికి ఎఐఆర్ ఎస్ ఎఫ్ బాధ్యతలలో ఉన్నాడు గనుక అది ఆయన రచన అయి ఉండడానికే ఎక్కువ అవకాశం ఉంది. చెరుకూరి రాజకుమార్ ఆ తర్వాత ఇరవై ఏళ్లలో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ – మావోయిస్టు కేంద్ర కమిటీ, పొలిట్‌బ్యూరో సభ్యుడిగా, అధికార ప్రతినిధిగా, ఆజాద్‌గా సుప్రసిద్ధుడై, 2010 జూలై 2న బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్‌లో అమరుడయ్యాడు. ఆ పుస్తకం ప్రతులకు "నవీన్, 247, కావేరీ హాస్టల్, జెఎన్‌యు, న్యూఢిల్లీ" అని చిరునామా ఉంది. ఆ యలవర్తి నవీన్‌బాబు ఆ తర్వాత జెఎన్‌యు లోనే సామాజిక శాస్త్ర శాఖలో "ఫ్రం వర్ణ టు జాతి – పొలిటికల్ ఎకానమీ ఆఫ్ కాస్ట్ ఇన్ ఇండియన్ సోషల్ ఫార్మేషన్" అనే ప్రామాణికమైన సిద్ధాంతవ్యాసం సమర్పించే

ఎంఫిల్ చేసి, 1997లో ఢిల్లీలో జాతుల సమస్య మీద అద్భుతమైన అంతర్జాతీయ సదస్సు నిర్వహించి, అజ్ఞాత విప్లవజీవితంలోకి వెళ్లి 2000 ఫిబ్రవరి 18న దారకొండ పోలీస్ స్టేషన్‌పై దాడిలో ప్రమాదవశాత్తూ మరణించాడు. ఈ ప్రపంచీకరణ వ్యాసాల సంకలనం సందర్భంగా ఆ ఇద్దరు మిత్రుల అరుణారుణ స్మృతిని తలచుకోవాలి.

ప్రపంచీకరణ విధానాలు మొదలయిన తర్వాత మూడు నెలలకే 'సమయం'లో సమ్మెచేసి ఉద్యోగం పోగొట్టుకుని, తెలుగు జర్నలిజంలో ఉద్యోగం రాక, బెంగళూరు వెళ్లి అక్కడ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఫర్ సోషల్ అండ్ ఎకనమిక్ చేంజ్ (ఐసెక్) లో రిసర్చ్ అసిస్టెంట్‌గా చేరాను. ఆ ఇన్‌స్టిట్యూట్ లైబ్రరీ, అక్కడి ఉద్యమ మిత్రులు, అప్పుడు మేం ప్రారంభించిన పీపుల్స్ డెమొక్రటిక్ ఫ్రంట్ మిత్రులు నా ఈ రాజకీయార్థిక అవగాహనలు విస్తరించడానికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు.

ఐసెక్ లో నేను చేరిన ప్రాజెక్టు ముగింపుకు రాబోతుండగా మళ్లీ ఉద్యోగం వెతుకులాటలో ఇంగ్లిషు జర్నలిజంలో ప్రవేశించాను. దేశంలో ప్రపంచీకరణను సామ్రాజ్యవాద శక్తుల కంటె, బహుళ జాతి సంస్థల కంటె ఎక్కువగా ఆహ్వానించే, సమర్థించే 'ఎకనమిక్ టైమ్స్' పత్రికలో బెంగళూరులోనే 1994లో సబ్ ఎడిటర్‌గా చేరాను. 1995లో హైదరాబాదుకు బదిలీ అయి మరొక ఐదు సంవత్సరాలు విలేఖరిగా పనిచేశాను. అదీ సరిగ్గా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో చంద్రబాబు నాయుడు నాయకత్వంలో ప్రపంచీకరణ అతివేగంగా ముందుకు సాగుతుండగా ఆ పరిణామాలను రిపోర్ట్ చేయవలసిన ఉద్యోగం చేశాను. అది ఒక రకంగా అవతలి వైపు నుంచి ప్రపంచీకరణ గురించి తెలుసుకోవడానికి పనికి వచ్చింది. ప్రపంచీకరణ ఎంత ప్రజావ్యతిరేకమో, ఆ విధానాల అమలు కోసం ఎన్ని కుట్రలు జరుగుతున్నాయో ఆ అనుభవాలు నాకు స్పష్టంగా చూపాయి. నా ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక అవగాహనలు సరైనవేనని నాకు ప్రతిరోజూ తెలిసివచ్చింది.

బెంగళూరులో ఉన్న రోజులనుంచే 'ఆంధ్రప్రభ' దినపత్రికకు ఆర్థిక విధానాల మీద అడపా దడపా రాస్తూ ఉండేవాణ్ని. హైదరాబాదు వచ్చాక ప్రపంచీకరణ విధానాల మీద వారం వారం శీర్షిక రాయమని అప్పటి సంపాదకులు జి. శ్రీరామమూర్తి కోరారు. 'ఎకనమిక్ టైమ్స్' ఉద్యోగిగా మరొక పత్రికలో రాయడానికి వీల్లేదు గాని 'ఎకనమిక్ టైమ్స్' ఉద్యోగి కావడం వల్లనే నాకు అందుతుండిన సమాచారపు మరొక కోణాన్ని, ప్రజల కోణాన్ని మరెక్కడైనా రాయడం, ఆ కుట్రలను ప్రజలకు విప్పి చెప్పడం నా బాధ్యత అనిపించేది. అప్పటికే ఉపన్యాసకుడిగా ఆ విషయాలు ప్రజలకు చెపుతూనే ఉన్నాను గనుక, మారుపేరుతో 'ఆంధ్రప్రభ'లో శీర్షిక ప్రారంభించాను. ఆ శీర్షిక చంద్రబాబు నాయుడు దృష్టిలో పడి, ఆ మారుపేరు నాదని బయటపడి, ఆయన కార్యాలయం నుంచి 'ఎకనమిక్ టైమ్స్' యాజమాన్యానికి ఫోన్ వచ్చి, ఉద్యోగం పోయే పరిస్థితి వచ్చింది. ఏడాదికి పైగా నడిచిన ఆ కాలమ్ లోంచి కొన్ని వ్యాసాలు 1999లో వెలువడిన 'అమ్మకానికి ఆంధ్రప్రదేశ్' సంపుటంలో వచ్చాయి. సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ మీద, ప్రత్యేకించి అమెరికా యుద్ధోన్మాదం మీద వ్యాసాలు 'రాబందు నీడ' పేరుతో 2007లో సంపుటంగా వచ్చాయి.

ఆ తర్వాత 'ప్రజాతంత్ర' వారపత్రికలోనూ, 'ఆంధ్రజ్యోతి' దినపత్రికలోనూ వారం వారం శీర్షికలలో, 'అరుణతార', 'శ్రమజీవి', 'ఉద్యమం' వంటి ఇతర పత్రికలలోనూ, వెబ్ సైట్ల మీదా, ప్రత్యేక సంచికలలోనూ సందర్భం వచ్చినప్పుడల్లా రాజకీయార్థిక విధానాల మీద రాశాను. 'సూర్య' దినపత్రికలో పూర్తిగా రాజకీయార్థిక విషయాల మీదనే ఒక వారం వారం కాలమ్ రాశాను. 2003 నుంచీ 'సమీక్ష' లోనూ, 'వీక్షణం' లోనూ, 'ఈభూమి' లోనూ ఈ విషయాల మీద రాస్తున్నాను.

ఆ పత్రికలకు ఆయాకాలాలలో సంపాదకులుగా, సంపాదక పేజీ బాధ్యులుగా ఉండి ఈ రచనల ప్రచురణకు సహకరించిన వారికీ, ప్రత్యేక సంచికలకూ, పుస్తకాలకూ సంపాదకులుగా ఉన్నవారికీ ఈ సందర్భంలో ధన్యవాదాలు చెప్పడం నా బాధ్యత. నేనీ వ్యాసాలు రాస్తున్నప్పుడు ఆలోచనలు పంచుకున్న, సమాచారం అందించిన, చర్చించిన, నా అవగాహనలను సవరించిన మిత్రులు ఎందరో ఉన్నారు. వారందరికీ పేరుపేరునా కృతజ్ఞతలు.

అలాగే ఈ ఇరవై సంవత్సరాలలో ప్రపంచీకరణ విధానాల మీద మాట్లాడడానికి నన్ను పిలిచి ప్రశ్నలతో, చర్చతో నా అవగాహనలు మెరుగుపడడానికి దోహదం చేసిన ప్రజాసంఘాలు, అధ్యయన బృందాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. వాటిలో విప్లవ రచయితల సంఘం, అభ్యుదయ రచయితల సంఘం, మంజీర రచయితల సంఘం, కథాసాహితి, ఆంధ్రప్రదేశ్ టీచర్స్ ఫెడరేషన్, డెమొక్రటిక్ టీచర్స్ ఫెడరేషన్, చైతన్య మహిళా సమాఖ్య, కుల నిర్మూలన పోరాట సమితి, ఆల్ ఇండియా పీపుల్స్ రెసిస్టెన్స్ ఫోరం, ఫోరం అగెనెస్ట్ గ్లోబలైజేషన్, ఫోరం అగెనెస్ట్ ఇంపీరియలిస్ట్ గ్లోబలైజేషన్, ఇండియన్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ట్రేడ్ యూనియన్స్, దేశభక్త ప్రజాతంత్ర ఉద్యమం, రైతుసేవాసమితి, ప్రజాకళామండలి, తెలంగాణ స్టూడెంట్స్ ఫ్రంట్, ఆంధ్రప్రదేశ్ పౌరహక్కుల సంఘం, ఉద్యోగక్రాంతి, ఆల్ ఇండియా యూత్ ఫెడరేషన్, సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంలతో పాటు మరెన్నో స్థానిక సంస్థలు, సింగరేణి, ఆర్టీసీ, బ్యాంక్, ఎల్ ఐ సి, పోస్ట్ అండ్ టెలిగ్రాఫ్ ఉద్యోగ, కార్మిక సంఘాలు ఉన్నాయి. ఆయా సంస్థల బాధ్యులందరికీ కృతజ్ఞతలు.

నేను బెంగళూరుకు వెళ్లిన తొలిరోజుల్లోనే, 1992 చివరలో కలిసి ఈ విషయాలు నేను చదవాలనీ, రాయాలనీ సూచించిన అప్పటి ఉదయ్ (ఇప్పుడు అందరికీ తెలిసిన ఆజాద్, చెరుకూరి రాజకుమార్), ఈ విషయాల మీద రాస్తూ, మాట్లాడుతూ ఉన్నప్పుడు నన్ను ప్రోత్సహించి, 'అమ్మకానికి ఆంధ్రప్రదేశ్' వ్యాసాలు పుస్తకంగా వెలువడడానికి కొద్ది ముందు నా అవగాహనలోని కొన్ని పొరపాట్లను సవరించడానికి ప్రయత్నించిన మహేశ్ (ఎర్రంరెడ్డి సంతోష్ రెడ్డి), అవకాశం దొరికినప్పుడు ఈ వ్యాస విషయాలు చర్చించిన సూర్యం (పటేల్ సుధాకర్ రెడ్డి), రవి (శాఖమూరి అప్పారావు), ఈ విషయాలు మాట్లాడడానికి ఎన్నోసార్లు నన్ను మహబూబ్‌నగర్ సభలకు పిలిచిన టి. పురుషోత్తం, కనకాచారి, నల్లగొండ సభలకు పిలిచిన శేషు సార్, ఆజం అలీ వంటి మిత్రుల స్మృతి నా మనసులో సదా వెలిగే అరుణకాంతి. వారి అమరత్వాన్ని సాశ్రునయనాలతో తలచుకుంటున్నాను.

ఈ ఇరవై ఏళ్లలో ప్రపంచీకరణ వ్యతిరేక ఆలోచనాపరుడిగా ఎంత స్థిరంగా ఉన్నా,

మనిషిగా పొరపాట్లు చేశాను. ఒక పెద్ద రాజకీయ తప్పిదం చేసి, శిక్షకు సిద్ధపడి క్షమాపణ కోరుతూ ప్రజల ముందు, ఉద్యమం ముందు తలవంచుకుని నిలబడ్డాను. సంస్థా నిర్మాణాలనుంచి బహిష్కృతుడినీ, తిరస్కృతుడినీ అయ్యాను. నేను జీవితమంతా ప్రాణాధికంగా, ప్రాణసమానంగా ప్రేమించిన, గౌరవించిన ఉద్యమ మిత్రులకూ, సహచరులకూ కొందరికయినా అస్పృశ్యుడి నయ్యాను. అసలు ఈ విషయాలు ఆలోచించడానికీ, రాయడానికీ, మాట్లాడడానికీ నాకు అర్హత లేదని కూడ కొందరు మిత్రులు అన్నారు, అంటున్నారు. అర్హతానర్హతల కన్న ముఖ్యంగా బాధ్యత ఉందని మాత్రం అనుకుంటున్నాను.

ఆ వేదనామయ అనుభవం నుంచి మానసికంగా తేరుకోవడానికి నాకు మార్క్సిస్టు తాత్విక దృక్పథమే, ఈ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక దృక్పథమే, ప్రజా ఉద్యమాల పట్ల గౌరవమే తోడ్పడింది. "శాస్త్రీయ విమర్శ మీద ఆధారపడిన ప్రతి అభిప్రాయాన్నీ నేను స్వాగతిస్తాను. కాని ప్రజాభిప్రాయం పేరుతో చలామణీ అయ్యే, దురభిప్రాయాలను నేనెప్పుడూ ఆమోదించను. ఆ దురభిప్రాయాల గురించి నా మాట ఒకటే, 'ఎవరేమన్నా అనుకోనీ, నీ దారిన నువు నడువు' అని ఫ్లారెన్స్‌కు చెందిన మహనీయుడు (డాంటే) అన్నమాటే గతంలోలాగే ఇప్పుడు కూడ నా జీవన సూత్రం" అని మహోపాధ్యాయుడు కార్ల్ మార్క్స్ మరొక సందర్భంలో (కాపిటల్ మొదటి జర్మన్ కూర్పుకు 1867లో) రాసిన మాట నన్ను నన్నుగా నిలిపింది.

ఎవరు ఏమన్నా ఏమనుకున్నా ఏం చేసినా నా రాజకీయార్థిక తాత్విక విశ్వాసాలు మారలేదు. మారబోవు. ఈ దేశ ప్రజల భూమి భుక్తి విముక్తి ఆకాంక్షలను తీర్చగలిగినది నక్సల్బరీ పంథా విప్లవోద్యమం మాత్రమేననే నమ్మకం నాలో చెదరలేదు. చెదరబోదు. ఎందరెందరో ఆత్మీయ ఉద్యమ మిత్రుల ఉజ్వల స్ఫూర్తి నా మనసులోంచి ఎంతమాత్రం చెరిగిపోలేదు, చెరిగిపోదు. వారు నిర్మించిన, నిర్మిస్తున్న ప్రజా ప్రత్యామ్నాయ నిర్మాణానికీ, ఆలోచనకూ, మొత్తంగా భారత పీడిత ప్రజా ఉద్యమాలకూ నేను చేయగలిగిన సాయం ఎప్పటికీ చేస్తూనే ఉంటాను. ఈ వ్యాసాలు అందులో భాగమే. ప్రపంచీకరణ విధానాల కింద నలిగిపోతూ, ధ్వంసమవుతూ, ప్రతిఘటిస్తూ, పోరాడుతూ, ప్రపంచీకరణను, సామ్రాజ్యవాదాన్ని కూలదోసే దిశగా ప్రయాణిస్తున్న పీడిత ప్రజలకు ఈ పుస్తక ప్రచురణ ఏ కాస్తయినా ఉపయోగపడవచ్చుననే ఆశతో...

– ఎన్ వేణుగోపాల్

హైదరాబాద్,
ఆజాద్ మొదటి వర్ధంతి, జూలై 2, 2011

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=518